

let forfalske Smørret. Jeg ved, at en københavnsk Grosserer for nogle Aar siden indforskrev en Snes Fustager galizisk Smør, og at han lod 5—6 Dritler kemisk undersøge for at gardere sig imod, at Smørret var farvet med Anilinfarver. Maaneder efter led denne Grosserer den Tort at blive idømt en Bøde, fordi der i en af de af ham ikke undersøgte Fustager ved Smørkontrollens Undersøgelse fandtes Anilin. Manden var altsaa ikke alene i god Tro, men havde foretaget, hvad man i denne Sammenhæng skulde synes tilstrækkeligt. Full Sikkerhed for Straffrihed kan imidlertid kun opnaas ved at lade samtlige Fustager undersøge. Dette gælder i endnu højere Grad, naar Talen er om Smørrets Vandindhold. Det foreliggende Forslag stiller vore Transithandlere overfor følgende Alternativ: Enten at udsætte sig for en skønne Dag at maatte opgive deres Handel, fordi de i Praksis ikke kunne lade alle Fustager undersøge, inden de forlade Toldvæsenet, eller at udsætte sig for uskyldigt at lide anden Mands Straf.

Jeg har nogen Grund til at tro, at det Synspunkt, der er udtrykt i mit Ændringsforslag til § 27, ikke alene billiges, men ogsaa deles af den højtærede Handelsminister. Hvis dette er kommet til den højtærede Landbrugsministers Kundskab, maa det unægtelig i nogen Grad forbavse, at Udvalget ikke har faaet nogen Meddelelse herom. Men for at være fuldkommen paa det rene tillader jeg mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, hvorvidt det er ham og Ministeriet bekendt, at den højtærede Handelsminister med den Autoritet, han raaer over, har lagt sit Lod i Vægtskaaen til Gunst for den Synsmaade, jeg har gjort gældende i mit Ændringsforslag til § 27.

Det vilde være til stor Skade, om den københavnske Transithandel med Smør lagdes øde, og det vilde være til stor Skade ikke alene for de københavnske Grosserere. Det tjener vort Land og da særlig vort Landbrug til Ære og Gavn, at den københavnske Notering ved Prisansættelsen er den normgivende for Smørhandelen i Nordeuropa og for det meste af Storbritannien. Dette beror imidlertid paa, at København er Nordens største Smørmarked, men at København kan være et saadant Hovedmarked for Smør, beror atter paa, at vore Kunder her paa Pladsen kunne forsyne sig ikke alene med prima Vare dansk Smør, men ogsaa med sekunda Vare. Det er den danske Handelsstands Fortjeneste, at den,

da saa at sige al dansk Smør bliver prima, har forstaaet i Løbet af de sidste Aar at sikre sig en fortræffelig Sekundavare i det sibiriske Smør. Derfor er Transithandelen indirekte en Støtte for den lønnende Af sætning af dansk Smør, og derfor vilde det ogsaa, set fra et Landbrugsstandpunkt, være ganske urimeligt, om man ad Lovgivningens Vej søgte at modarbejde eller hemme denne Handelsgren. Men, som jeg har søgt at udvikle: Jeg skønner ikke rettere, end at dette vil ske, dersom Lovforslagets § 27 ikke forandres.

Endelig har jeg — men her er jeg desværre alene — stillet et Ændringsforslag til § 29. I Lovforslagets § 29 bestemmes det, at Mejerierne alene ere ansvarlige for Smørrets Vandindhold paa den første Købers Lager her i Landet, naar det findes i den originale Emballage og forsynet med de originale Kontrolsedler. Men har Smørret skiftet Ejer, ophører Mejeriets Ansvar. Jeg mener, at de handlende i 2den, 3die, 4de Led ikke bør være medansvarlige for Smørrets Vandindhold, og at Ansvaret i alle Tilfælde bør paahvile Mejerierne, vel at mærke, naar Smørret forefindes i de originale Fustager og forsynet med de originale Kontrolsedler. Hvis dette er Tilfældet, er Mejeriet efter min Mening den eneste, hvem Ansvaret med Rette kan paalægges, medmindre Købmanden ligefrem har forfalsket Smørret eller vist sig forsømmelig dermed. Jeg kan heller ikke forstaa, hvorfor Forhandlerne skulde have et Medansvar for Smørrets Vandindhold, naar de paa andre Punkter ikke have noget Ansvar for, at det lurmærkede Smør er i Overensstemmelse med Loven. Jeg synes, det er inkonsekvent, at de skulde have dette Medansvar med Hensyn til Smørrets Vandindhold, naar de ikke skulde have Medansvar for, at Smørret er ægte, er frit for andre Konserveringsstoffer end Kogsalt og kænet af pasteuriseret Fløde. Jeg foreslaar derfor ved denne Tilføjelse til § 29 at fritage Køberen for Ansvar for Smørrets Vandindhold i andre Tilfælde, end hvor dette er hjemlet ved Lovgivningens almindelige Regler, altsaa i Tilfælde, hvor Køberen har gjort sig skyldig i en forsætlig eller dog i det mindste i en uagtksom Overtrædelse af Lovens Bestemmelse. Det er dog ikke Mening, at Købmanden skal være Prügelknabe for Mejerierne. Hvis Smørret er urørt, bør han ikke straffes for den Forseelse, som alene er Mejeriets.

Sammen med det øvrige Udvalg har jeg tiltraadt Ministerens Ændringsforslag